

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 270/2024-36

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], narodeného [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného Roman Kvasnica a partneri s.r.o., Žilinská cesta 130, Piešťany, proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 5Tos/225/2023-94 z 1. februára 2024 takto

rozhodol:

Ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenu ústavnému súdu 10. mája 2024 domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením o jeho sťažnosti proti uzneseniu okresného súdu o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného upustenia od zvyšku trestu zákazu činnosti.

II.

2. Sťažovateľovi bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na tri roky. Uznesením okresného súdu z januára 2020 bolo od výkonu zvyšku tohto trestu podmienčne upustené a sťažovateľovi bola uložená skúšobná doba troch rokov, ktorá uplynula 18. januára 2023. Počas jej plynutia sa sťažovateľ dopustil priestupkov. Okresný súd preto uznesením z júna 2023 podľa § 70 ods. 1 Trestného zákona sťažovateľovi nariadil vykonať zvyšok tohto trestu. Proti tomu podal sťažovateľ sťažnosť, ktorú ústavnou sťažnosťou namietaným uznesením z 1. februára 2024 krajský súd zamietol.

III.

3. Podľa sťažovateľa nariadením výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti bol porušený § 70 ods. 3 Trestného zákona, keď do roka od uplynutia skúšobnej doby nebol právoplatne nariadený výkon zvyšku trestu. Podľa sťažovateľa slovo nariadiť v § 70 ods. 3 Trestného zákona treba vykladať tak, že rozhodnutie o nariadení výkonu zvyšku trestu musí byť právoplatné. Nestačí neprávoplatné rozhodnutie okresného súdu. Podľa sťažovateľa ústava od trestných súdov vyžaduje, aby v zákonných lehotách nastoľovali právnu istotu a v jeho veci im v tom nič nebránilo. Ak krajský súd rozhodoval dva týždne po uplynutí lehoty, uznesenie okresného súdu mal zrušiť a podľa § 70 ods. 3 Trestného zákona vysloviť, že sa v skúšobnej dobe osvedčil.

4. Krajský súd považuje ústavnú sťažnosť za nedôvodnú a odkazuje na skoršie uznesenie ústavného súdu (IV. ÚS 181/2020). Podľa sťažovateľa však ústavný súd v tomto uznesení nesprávne použil rozhodnutia ústavného súdu (I. ÚS 121/2016, I. ÚS 522/2017, I. ÚS 150/2019), keďže sa týkajú podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody a podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Okrem toho § 50 ods. 5 Trestného zákona používa pojem „*neurobil rozhodnutie*“, § 68 ods. 4 Trestného zákona „*nerozhodol*“, no § 70 ods. 3 Trestného zákona spojenie „*nenariadil, že zvyšok trestu vykoná*“. Z tohto tak vyplýva, že rozhodnutie o neosvedčení sa v skúšobnej dobe podmieneného upustenia od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti musí byť právoplatné do roka od skončenia skúšobnej doby. Sťažovateľ poukazuje na výkladové pravidlo podľa čl. 152 ods. 4 ústavy, dvojinstančnosť konania a to, že sťažnosť proti uzneseniu súdu prvého stupňa má odkladný účinok. V opačnom prípade je sťažnosť odsúdeného iluzórna, keďže súd rozhodujúci o sťažnosti by nemal žiadnu lehotu na rozhodnutie.

IV.

5. Z hľadiska posúdenia dôvodnosti ústavnej sťažnosti bolo podstatné, že podľa právneho názoru uznesenia ústavného súdu v uznesení sp. zn. IV. ÚS 181/2020 je zjavne neopodstatnená ústavná sťažnosť odsúdeného pre porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy tým, že uznesením bolo podmienené upustenie od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti so skúšobnou dobou, ktorá uplynula 31. júla 2018, a následne súd prvého stupňa uznesením z apríla 2019 podľa § 70 ods. 1 Trestného zákona nariadil vykonať zvyšok tohto trestu, pričom na sťažnosť odsúdeného súd druhého stupňa uznesením zo 6. augusta 2019 uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a podľa § 70 ods. 1 Trestného zákona nariadil, že odsúdený zvyšok trestu (o jeden deň kratšieho ako podľa uznesenia súdu prvého stupňa) vykoná. Tento právny názor je výsledkom posúdenia rovnakých skutočností, aké sú predmetom tejto ústavnej sťažnosti.

6. Senát ústavného súdu pri prerokovaní ústavnej sťažnosti dospel k odlišnému právnomu názoru, podľa ktorého uznesenie nadriadeného súdu o sťažnosti proti uzneseniu súdu prvého stupňa, ktorý rozhodol podľa § 70 ods. 1 Trestného zákona, porušuje základné právo odsúdeného na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ak k tomuto rozhodnutiu došlo bez viny odsúdeného po viac ako roku od uplynutia skúšobnej doby podmieneného upustenia od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti a zároveň má toto rozhodnutie za následok, že odsúdený zvyšok trestu zákazu činnosti vykoná.

7. Preto senát ústavného súdu postupoval podľa § 13 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov,

ktorého výsledkom bolo uznesenie pléna ústavného súdu sp. zn. PLz. ÚS 1/2025 z 12. februára 2025, podľa ktorého *«ústavnokonformnému výkladu zákona, teda bez možnosti porušenia práv podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (primárne základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy) zodpovedá záver, že procesnou premisou generujúcou fikciu vykonania zvyšku trestu zákazu činnosti podľa § 70 ods. 3 Trestného zákona, ktorá znie „ak súd bez viny odsúdeného nenariadil do roka od uplynutia skúšobnej doby, že odsúdený zvyšok trestu vykoná“, sa má na mysli absencia včasného pozitívneho rozhodnutia o výkone zvyšku trestu zákazu činnosti podľa § 70 ods. 1 Trestného zákona, teda rozhodnutia v neprospech odsúdeného. Účinky fikcie nenastanú, ak rozhodnutie o vykonaní zvyšku trestu zákazu činnosti bolo v zákonnej lehote vyhlásené, aj keď do jej uplynutia nenadobudlo právoplatnosť, avšak len pri splnení podmienky, že v prípade podania sťažnosti proti dotknutému uzneseniu bolo rozhodnutie nadriadeného súdu o nej obsahovo zhodné (v neprospech odsúdeného).».*

8. Týmto právnym názorom je senát ústavného súdu viazaný, a preto je ústavná sťažnosť sťažovateľa pre porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy nedôvodná. Vo veci sťažovateľa okresný súd o tom, že sťažovateľ zvyšok trestu zákazu činnosti vykoná, rozhodol podľa § 70 ods. 1 Trestného zákona 26. júna 2023, teda do roka od 18. januára 2023, kedy uplynula skúšobná doba. Ústavnou sťažnosťou namietané uznesenie krajského súdu, ktorým bola sťažnosť sťažovateľa proti tomuto uzneseniu okresného súdu zamietnutá, a to 1. februára 2024, teda po viac ako roku od uplynutia skúšobnej doby, tak nepredstavuje zásah do základného práva sťažovateľa na súdnu ochranu. Nemôže ísť ani o zásah do práva sťažovateľa na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ktorý sa vzťahuje len na rozhodovanie o oprávnenosti trestného obvinenia, a teda nie otázku výkonu trestu zákazu činnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. marca 2025

Robert Šorl
predseda senátu